

[Elsa-Merete Ross.]

forhøjelser i sådanne bygninger, ikke blot de fredede, må give mulighed for en passende forrentning og afskrivning og andre øgede udgifter.

Forslaget om kontrol med udlejning af enkelte værelser forekommer det mig nødvendigt at drøfte meget indgående. Da vi for et par år siden drøftede spørgsmålet, var man fra nogle sider bange for, at en sådan kontrol kunne begrænse udbuddet af værelser. Jeg forstår udmærket begrundelsen for forslaget. Man er bange for, at folk, der lejer et enkelt værelse ud, skal vælte en for stor del af huslejestigningen over på værelselejer. Lejes 2 eller flere værelser ud, er der allerede kontrol.

I udvalget om kollegiebyggeri har vi hørt, at en stigning i kollegieværelseres pris så godt som altid smitter af på prisen for privat udlejede værelser i byen. Da det især er unge, der bor i lejede værelser, er det helt rigtigt og rimeligt at søge at finde veje til at beskytte disse unge mod urimelige værelselejer. Udbuddet af værelser hos folk, der er økonomisk afhængige af, at et værelse lejes ud, vil vel ikke gå ned, selv om der indføres kontrol; men man kunne godt tænke sig, at folk, som ikke af økonomiske grunde behøver at leje et værelse ud, ville betænke sig på at gøre det, hvis de nu foreslåede bestemmelser gennemføres.

Jeg er helt indforstået med, at vi må prøve at finde frem til et system, som sikrer, at værelser ikke lejes ud til en pris, der ikke står i rimeligt forhold til deres brugsværdi. For mig er problemet at finde frem til en metode, der administrativt er let at håndtere. Jeg har talt med en borgmester i en ret stor købstad, som gruede for dette administrative besvær. Hans kommunalbestyrelse har ganske vist så den udvej at vedtage, at reglerne ikke skal gælde i den kommune.

Jeg har hørt andre, som mente, at den kontrol med 2 eller flere udlejede værelser, som nu finder sted, ikke fungerer særlig godt, og at der trods kontrol bliver betalt under bordet blot for at opnå et værelse. Ville det være helt umuligt at angive visse retningslinjer for, hvad et værelse må koste i forhold til lejlighedens samlede leje eller til værelsets areal i forhold til lejlighedens samlede areal, og så dertil lægge et beløb for ekstra faciliteter, der kan benyttes, og

et beløb for svie og smerte — om jeg så må sige — ved at have fremmede boende? Skønnede lejererne, at han betalte mere end rimeligt efter de fastlagte retningslinjer, kunne man give ham mulighed for at klage f. eks. til huslejenævnet, som så derefter ville holde særligt øje med lejen for det pågældende værelse. Vi klager jo tit over for store udgifter til administration; måske kunne vi her finde frem til en bedre balance mellem administration og de værelsesøgendes rimelige husleje.

Vi finder det helt rigtigt, at kommunerne ifølge lovforslaget i højere grad end nu selv kan afgøre, om reglerne for huslejestop, boliganvisning, sammenlægning af lejligheder og opsigelsesforbud skal gælde eller ej, da forholdene kan være meget forskellige i kommunerne.

Vi kan tiltræde de skærpede foranstaltninger for at hindre udnyttelse af bolig-mangelen. Ved TV-udsendelsen „Retten er sat“ så vi, at dommeren ikke bebrejdede f. eks. Mortensen, at han havde givet Jørgensen dusør i håb om derved at få en lejlighed. Hvis bestemmelsen om, at det også er strafbart for den, der giver dusøren, ikke anvendes, må det være rigtigt at få den ophævet.

I lovforslaget om leje står der, at lejeaftalen skal udfærdiges skriftligt, såfremt nogen af parterne kræver det. Ville det ikke være nemmere, hvis man i alle tilfælde havde en skriftlig lejeaftale på trykte blanketter? Ville det støde an mod anden lovgivning, hvis man her indsatte en bestemmelse om, at begge ægtefæller skal skrive under, for at kontrakten skal være gyldig? Der kan jo i en lejeaftale tillægges lejererne mere vidtgående forpligtelser eller mindre vidtgående rettigheder end angivet i loven; derfor måtte det være praktisk, at begge ægtefæller skrev under og var bekendt med kontraktens indhold, inden den trådte i kraft — begge ægtefæller hæfter jo for leje, varme, vand o. s. v. Jeg synes, det måtte være en fordel, at begge var klar over f. eks. eventuelt depositum eller forudbetalt husleje for 3 eller 6 måneder. Ligesom jeg ville finde det rigtigt, at begge ægtefæller skulle underskrive selvangivelsen, for at den skulle have gyldighed, ville jeg finde det rigtigt, at begge ægtefæller underskrev lejekontrakten, før den var gyldig. Yderligere ville en sådan